

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Jonas Latomus

**GRATIARVM ACTIO || DAVIDIS ISAI F.|| AD DEVVM OMNIPOTEN-||tem pro
concessa victoria, cùm nimirum || interfecisset Goliathum Gigantem,|| 1. Reg.
17.|| CENTONE HOMERICO || descripta A || M. JONA LATOMO.||**

Rostock: Möllemann, Stephan, 1594

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn789001500>

Druck Freier Zugang

Cq-2682

GRATIARVM ACTIO
DAVIDIS ISAI F.
AD DEVVM OMNIPOTEN-
tem pro concessâ victoria, cùm nimirum
interfecisset Goliathum Gigantem,
I. Reg. 17.
CENTONE HOMERICO
descripta A
M. JONA LATOMO.

ROSTOCHII
Typis Myliandrinis. Anno clo. 12. XCIV.

KOPIN. A. I. E.

Τῷ Θεῷ χάρεις, τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ θυγατέρα
Διὰ τὸ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

I. Corinth. 15.

De gratia, qui dedit nobis victoriam, per
Dominum nostrum Jesum Christum.

MAGNIFICIS ET CLARISSIMIS DOMI-
nis Doctoribus, D. IACOBO BORDINGO Professori A-
cademiæ Rostochiensis, Regis Daniae Consiliario, nec non
Ulrici Ducis Megapolitani &c. Cancellario. D. HENRI-
CO CAMERARIO eiusdem Academiæ Professori, &
D. MARTINO CHEMNICO, Bugislaj Ducis
Pomeraniæ &c. Consiliarii dignissimis, Me-
cœnatibus & fautoribus suis summa
obseruantia colendis.

Dicitur quām suprà p̄fationis loco,
viri clarissimi, de petitione beneficiorum & auxi-
lij virorum sanctorum exempla à me adducta sunt,
operæ premium est, ut etiam corundem exempla si-
milia de Gratitudine pro acceptis à DEO bene-
ficijs, & auxilio impetrato in medium adferam:
verè enim Deus postulat, requirit & magnificat gratitudinem, Esa.
49. Psal. 50. &c. Ideo D. Paulus gratias in omnibus agere iubet,
Eph. 5. Phil. 4. Colos. 3. Et i. Thess. 5. ait: Semper gaudete, inde-
finenter orate, in omnibus gratias agite. Hæc enim est voluntas Dei
in CHRISTO IESV. Vnde etiam David Propheta toties pro acc-
ptis beneficijs Deo ofert mutuum officium, videlicet, beneficij ce-
lebrationem, ut Psal. 117. Non moriar sed viuam, & narrabo ope-
ra Domini, celebrabo beneficia tua, & ero testis veræ doctrinæ:
& Psal. 50. Sacrifica Deo laudem, & redde altissimo vota tua.
Itaq; sancti viri, quorum suprà memini, quoties è summis vita
periculis, & de manu hostium liberati sunt, toties tanta sibi à DEO
Opt. M. ix. præstata & exhibita beneficia prædicarunt & celebra-
runt. Et quemadmodum hostem aggressi sunt, illumq; non armis
ferreus, sed cœlestibus, hoc est, ardenti precum spiritu prostrarunt
& devicerunt: ita etiam, hoste prostrato & superato, fæsi sunt,
victorius non humanarum virium esse, sed D. i. dona: quare non sibi-
ipsis

PRÆFATIO.

ipsis, sed Deo, ut auctori vero (Proverb. 21.) Laudes de victorias tribuerunt, eisq; gratias egerunt, ut illorum exempla testantur & ostendunt. Moses & Filiij Israel, postquam mare rubrum pertransierant, Exod. 15. Debora & Barac, cum Sisaram Ducem exercitus, & Iabin ipsum Cananitarum Regem cum turribus suis & universa multitudine Dominus in manus eorum tradidisset, Iudic. 5. & Juditha foemina animosissima, cum Holofernem interfecisset & trucidasset, Judith. 15. pro hac eximia liberatione, ac beneficijs summis maximas egerunt Deo gratias, & cantica ac laudes ipsi cecinerunt. Obtenta de inimicis Madianitorum victoria, venerunt ad Mosen Principes exercitus Israël, dicentes, quod nullus fuerat de filiis Israël in bello imperfectus, & tamen hominum & animalium rapuerunt magnam prædam, & ob hanc caussam dona magna obtulerunt Num. 31. Quamvis filii Israël in prælijs, ubi vincebant, manibus fortiter pugnarent & dimicarent, tamen legitur ibi: Dominus autem Israël pugnauit pro eis: Dominus percussit inimicos, ut laus Deo attribueretur, Ios. 10. Iud. 20. Cyrus Rex Persarum iussit clamarí per omnia terræ regna: Dedit mihi Deus Cœli omnia regna terræ, & præcepit mihi ut edificarem ei domum in Hierusalem, quæ est in Iudea, Quis est in vobis de uniuerso populo eius? Sit Deus cum ipso, & ascendat in Hierusalem, &c. 1. Esdr. 1. Erecto & repurgato templo sub Iuda Machabeo, eccidit omnis populus in faciem & adorauit & benedixit in Cœlo illi, qui prosperauerat eis, 1. Machab. 4. 2. Mach. 10. Idem Machabeus & populus Hierosolymorum, cum de manu Regis Antiochi liberati essent, glorioando scripserunt Aristobulo Regis Ptolomæi informatori, dicentes: De magnis periculis à Deo liberati, gratias magnifice ei agimus, ut pote quæ aduersus tales Regem dimicauimus. Ipse enim ebullire fecit de Perside eos qui pugnarunt contra nos & sanctam ciuitatem, 2. Mach. 1. Sic, deuictis & superatis duabus hostibus fortissimis, Timotheo scilicet & Nicanore, per Iudam Machabaum, & capto quodam forti præsidio, in hymnis & confessionibus paria voce Dominum o-

mu.p.^o

P R A E F A T I O .

m̄nipotentem, qui magna fecerat in Israēl, & victoriam illis dederat, collaudabat, 2. Mach. 10. & 15. Sic quoq; David, cum immanem Goliathum Gigantem armatum & fortē funda & lapide superasset & interfecisset, una cum populo Israēlitico pro salutari & felici victoria & eximio beneficio maximas Deo gratias egit.

Hanc Gratiarum actionem, quam, quo suprā Preceptionem, eodem etiam CENTONE HOMERICO descripsi, & ad Historiam quantum potui, accommodavi, vobis, Viri Clariſſimi, fautores & Mecenates mei summa obseruania colendi, dicare, & sub vestro nomine foras emanare viſum est, obnixè rogo atq; oro, ut hunc eundem meum laborem sacrum, exiguum quidem, sed tamē, ut mihi persuadeo, Deo gratum, vñā cum Magnif. & Ampliſ. D. Consulibus, totoq; Senatus ordine Clariſ. ac Gratiarum actionem hanc imprimis vobis inscriptam & consecratam, serena fronte & lubenti animo accipiatis.

Dominus Iesuſ, ſine cuius ope irritus eſt omnis conatus, Spiritu ſuo ſancto animos vestros illuſtret, confiliaq; vestrā gubernet, ad nominis ſui gloriam, vestrīq; omnium ſalutem. Rostochij

ex Muſeo meo, Calend. Septembr. Anno à nato
Christo M. D. XCIV.

Vest̄, Excell. &

Amplitud.

Studioſ.

Addictus

M. IONAS LATOMVS.

F 3

A u t o r

- Γαρ οἱ πάντες καὶ ἡγέος πίνουσε Δαβίδ,
- Σπέσι μέσω ἀμυδίς κικλησκετο πάντας δέι-
- Οσοι ἔσται λαῶν ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, (585, 1. n.
- Τὰς ὄχεσυγκαλέονται, ἐπει πλερέντος αὐτόρεν: 1. x.
- Σχέδιο φίλοι, καὶ μὲν οἷον ἔστοιτε ηὐδόμενοι περ,
- Κέκλυτε μὲν πάντες πυκνὰ φρεσὶ μῆδε ἔχοντες, 1. w.
- Ω φίλοι Εβραίων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, 1. x.
- Εἰδόσσιν ύμιν, ἐρέω πᾶσιν φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν:
- Οργυαθ' Εβραίοι μεράζυμοι, καρέες δὲ ἀπότοι, 1. v.
- Ηδὴ γὰρ τετέλεσαι ἡ μοι φίλοι τῆτελε θυμὸς,
- Ηδὴ γὰρ τετέλεσαι ἡ μοι νόος, αὐτῷ ἐμὲ Ζεὺς 1. u.
- Ειρύσσθ', ὃς μοι Πτῶσες μείζων, ποιήσας ἔδωκε,
- Οίχεται ἀνὴρ ὁ εἰργάζων, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὔχας ἔδωκε,
- Ἐργ' ἔμεν αἴτανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνθρα πλέωσαι,
- Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἡδὲ αἴτινατο θεοὶ ἄλλοι.
- Νιῦ δέ ἄγος ἀείδοντες Παιάνοντα καῦσον Εβραίων, 1. d.
- Ηεχμέδα μέρα καῦδων οὐ πέφιομεν ἔρματα πόλησι, 1. w.
- Ω πάντες κατὰ ἀνταντανάτων, μηδὲ αἴτινατο θεοὶ ἄλλοι.
- Ημεῖς δέ ἐρυχα πόλησος διπένθαμεν, ἐς μέγ' αἴρεται
- Κύκλωψ, ἀνέσει ποῦτον ἀπέσταλον, ὁ Βερμοεργον.
- Ἐπειδὴ τὸν δὲ ἄνθρα θεοὶ δαμάσουσαν ἔδωκεν,
- Ος κακὰ πόλης ἐρδεοκεν, ὃς σὲ σύμπαντες εἰ ἄλλοι,
- Σχέτλιος, ὁ Βερμοεργός, ὃς σόκον θέτει αἴσυλα ρέζων,
- Ος τέχοισιν ἑκῆδε θεοὺς, εἰς οὐλυμπον ἔχουσι,
- Δῶκεν αἰεκίστασι εἴ τι πατρίδοι γαῖη,
- Οὐ γάρ πω τί μὲν ἐφη ἴδμεν πλευρῆτα ἐργασι,
- Αὐτῷ δὲ ἐγὼν ἀνέρουσα κελαῖη λαίλαπαν ιστοι,
- Ἐντεις Ζεὺς Κρονίδης τὸ μέρα κεράτων ἐγγυάλιξε,
- Νικεν καὶ μέρα καῦδων, αὐτῷ δημιούργει πῆμα,
- Ος δὴ πολλών πολίων κατέλυσε κάρπων,

Hof 117

ED postquam utiq̄ omnia ritē perfecit David,
Stans in medio, simulq; cōuocabat omnes optinos
Quicunq; erant populorum duces & principes,
His ille conuocatis, verba velocia dixit:
Quelcete dilecti, & me solum finite solliciti licet dicere,
Audite me omnes prudentia mentibus consilia habentes.

O amici Hebræorum duces atq; principes,
Scientibus vobis dico omnibus, amici, quod adhuc & nunc,
Concitamini Hebræi magnanimi, gaudete autem ipsi,
Iam enim perfecta sunt, quæ mihi charus volebat animus,
Iam enim perfecta sunt, quæ mihi animus volebat, sed me Iu-
Liberauit, qui mihi indidit robur, & audaciam dedit. (piter
Abiit vir fortissimus *Goliathus*, mihi verò magnā gloriā dedit,
Opera hæc esse immortalium, necq; me mortalem virum per-
Iupiter voluerit perficere, & immortales Dij alij. (fecisse.
Nunc autem agitè canentes Pæana iuuenes Hebræorum,
Retulimus magnam gloriam, interfecimus præsidium urbis,
Cui omnes in vrbe velut Deo vota faciebant,
Nos sustentaculum ciuitatis interfecimus, qui valdè fortiss. erat
Cyclops, virum (*inquam*) hunc impium, horrenda-patrantem.

Postquam autem hunc virum Dij occidendum dederunt,
Qui mala multa patrauit, quanta non vniuersi alij,
Impius ardua-patrans, qui non curabat iniqua faciens,
Qui arcu affligebat Deos, qui Olympum habitant,
Dederunt hunc deturpandum sua in patria terra,
Nondum enim me existimabat scire bellica opera,
At ego incurri atræ procellæ similis,
Tum Iupiter Saturnides mihi magnam gloriam præbuit,
Victoriam & magnam gloriā: sed inimicis calamitatem,
Qui iam multarum ciuitatum demolitus est summitates,

Et

ΕΤΧΑΡΙΣΤΙΑ.

1. Ι. Ηδί^η ἐπ καθ λέσσ. τὸ γδ̄ περάτῳ ἐστὶ μέγιστον.
 1. Λ. Οὐ μαζὶ γδ̄ δῆ πάντες ἔσσι πάρα τοῖσιν ἀγριστοι.
 1. Λ. Εν πολέμῳ κατάπι βεβλημένοι, στάμναι τε,
 1. Σ. Αλλ^ό μαζὶ ὡς δύτολοιχο, θεὸς δέ εἰ σφλώσει,
 1. α. Ὡς μαζὶ δῆ νῦν τοῦτο φίλον μεμάρτυρι θεοῖσιν.
 1. ι. Αὐτῷ ἐγὼν ἐρέω ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἀγριστος.
 1. η. Νίκης πείρατ^η ἔχοντας τὸν ἀθανάτιον θεοῖσιν.
 1. χ. Ἐπειδὴ τὸν δῆ ἀνδρα θεοὶ δαμάσουσι εἴδωσιν,
 1. η. Ναὸς ὑμεῖς εὔχεσθε Διὸς Κρονίαν: "Ανακλί,
 1. μ. "Ος πᾶσι θυητοῖσι καθ ἀθανάτιον ἀνάστ.
 1. ι. Οὐ καρέ^η οὐ νόον ἀλλ^ό ἀμείνονα τοῦτο νοήσοι,
 1. Σ. Ή νέ^ρ, ηὲ παλαιός· ἐμοὶ δέ καὶ αἰγαίνω ἔη,
 1. ι. Οἷον ἐγὼ νοέω, ἥμαζ πάλαι δῆτ^η εἰναι νῦν:
 1. ω. Εαθλὸν γδ̄ Διὸς χαῖρας ἀνάσχεμον. Αλλ^ό ἐπ καὶ νῦν
 1. Σ. Εὔχεσθε. ὅπει πάντες δὲ θεῶν χατέουσος ἀνθρώποι.
 1. ι. Οὗτοι που Διὸς μέλιτ^η πτερυγιεῖ φίλοι εἶναι,
 1. ι. Ηδὲ δέ μοι κατέ θυμὸν δέσιγ^η φαίνετο βουλὴ.
 1. ι. Αλλ^ό ἄγεθ^ο, ὡς αὖ ἐγὼν εἴποι, παθώμεθα πάντες,
 1. π. Αλλὰ φίλοι πάρεστοι. τὰ μαζὶ δῆ μοι πετέλεσθαι
 1. σ. Εκ Διὸς, ὡς ἀρχεῖ δῆ ποιν γρ^η εὔχεσθαις ἀνάγκων.
 1. δ. Εἴπερ καρέ^η τε καὶ αὐτίκ^η ολύμπῳ σοι ἐπέλεσθαι,
 1. δ. Εκ τε καὶ οὐφὲ τέλος· σωὶ τε μεράλω ἀπέποσαν
 1. δ. Σωὶ σφῆσι κεφαλῆσι, γυμναζέι τηντ^η πατέεσσιν.
 1. ψ. Ως ἔφαθ^η. οἱ δῆ ἀρχεῖ μάλα μαζὶ κλύοντ^η θείθυντο,
 1. ζ. Ιλίου, πλάκτο δὲ πάν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
 1. ω. Γῆπονται, καθ πᾶσιν ἐτί φρεσοί θυμὸς ἱάνθη.
 1. ο. Αλλήλοισι τε κεκλόμενοι, καθ πᾶσι θεοῖσι
 1. ο. ρεῖσθαις ἀνίχνουτες, μέμηλ^η εὔχετοντο εἴκαστ^η,
 1. Λ. πάντες δῆ εὔχετοντο θεῶν Διὸς, Δαβίδ^{τη} ἀνδρῶν,
 1. ι. Εὔχετο, χεῖρ^ο ὄρεχων εἰς οὐρανὸν ἀσερόσατε,
 1. υ. Οὐρανὸν ἀποκιδῶν, καθ φανῆσας ἐπ^ῃ ηύδατο.

ΕΥΧΑ-

ADHORATIO.

Et adhuc etiam demolietur : huius .n. potentia est maxima,
Illi igitur iam omnes quotquot ante erant fortissimi,
In bello nunc iacent percussi eminus, vulneratiq; cominus,
Verum is quidem sic pereat : Deus .a. ipsum turpem reddat,
Sic quidem nunc hoc gratum fuit beatis Dijs.
At ego dico ut mihi videtur esse optimum,
Victorae termini tenentur inter immortales Deos.

Postquam inquam hunc virum Dijs occidendum dederunt,
Nunc iterum vos supplicate Ioui Saturnidae Regi,
Qui omnibus mortalibus & immortalibus imperat,
Non enim quis sententiam alius meliorem hac excogitabit,
Vel iuuenis vel senex : mihi autem lubenti fuerit,
Qualem ego cogito, & olim & adhuc etiam nunc:
Bonum est Ioui manus eleuare : Sed etiam & nunc
Orate : nam omnes Dijs indigent homines.
Sic sane Ioui præpotenti gratum erit,
Hoc autem mihi in animo visum est consilium.
Sed agite sicut ego dixi, obediamus omnes.
Sed amici adeste : haec quidem iam mihi perfecta sunt
A Ione, sicut iam prius orauit manibus sublati.
Etiam si enim statim Olympius rem non perficerit,
Tamen etiam sero perficiet ; & magno luent
Cum proprijs capitibus, vxoribusq; & filijs. (ruerunt,

Sic dixit : illi .a. hunc libenter quidem audierunt & pa-
Venerunt, impletus est autem omnis campus pedestrium &
Lætati sunt, & omnib. in p̄cordijs animus gauilus est, (equorū,
Inuicemq; adhortantes, & omnibus Dijs
Manus eleuantes, valde vota-faciebant vnuquisque, (bus,
Omnes .a. gratias agebant ex Dijs Ioui; Dauidi .a. ex homini-
Precabatur quoq; David manus extendens in Cœlum stellatū,
Cœlum inspiciens, & vociferans verbum dixit.

G

GRA.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ.

- πατέρ ἡμέτος Κερονήδη, ὑπάγε κρεόντων, 1. θ.
 κοιρανε, ὁσ πιθεῖσται τῇ αἰθρίῳ τοιν ἀγάστῃ,
 πάσσαι ἀληθεῖν μυδισσεμεν, τοῦτο θηκάστω, 2. το-
 ούχ' ὅστιν κέμισσοισιν επ' ανδρασιν εὐχεπέ-
 τῶ λίτιν καίνος γε ἐσικότι κατέ οὐλέτω. (αρχ.)
 Ος ποθι πατερέθνυμοισι Γιρέει πατι Βασίλειοι,
 καὶ κυρία πόλι οὐρδεσικα, ὁστι σύμπαντες δι' ἄλλοι,
 οίχεταις οις Θρησκευτοισιν εἴσι μέτατον,
 πάπι Κύκλωποισι, σέβας δι' ἔχει εὐσερδώνεις,
 θηροὶ καὶ οἰκονούτιν ἐλαργούμενη τὰς χέρους,
 κάρυψι δέ τοις ἄλλοισιν, ἐλευχέη δέ οι νεανοί,
 οι διπλοιτα καὶ ἄλλοι οἵτις τοιαῦτα γε γέγονε.
 οι οἱ μαὶ ἀλεσε λαδὺ ἀπέθαλον, ἀλετο δι' αὐτοῖς,
 οι αἱ μαὶ ὡς δπόλωσε κοκκὲν μόρον, στέλλεται τοιημῖν
 θαλπωρη, εἰπέρη ήτο θητηχθονίων αἰθρωπων
 φησιν ἐλέύσεσθαι το δι' ἀλετο νόστιμον ημαρ,
 οι χ. φυχὴ δι' σὺν ρεθέων πλακυσήν Αἰδεσ δε βεβηκει,
 οι χ. οιχεται δι' εἰς Αἴδαο, λίπει δέ ει γαῖα μέλανα.
 οι ι. Τῆλε μάλι, πηγε Βάθισον ταῦτα χρονές εἰς βεβεδεον,
 οι θ. εντει σιδήραι αἱ το πύλας Ειχάλκειοι τοδε,
 οι θ. τόσον αύραθε Αἰδεσ οσον οὐρανός εἰς δοτὸν γαίης,
 οι χ. ον πότιμον γούσσα, λιποῦνται αἰδροτηπη τῇ κήλῃ,
 οι θ. Δειλός, ο δέ Φρεσίν ήστα χάρης ηγή εέλπτον νίκην,
 οι ι. καὶ εδ θωμη, επίτυπη πελώρειον, στέλλεται εἰκόνη
 οι ι. Αιδεσ γε σινφάγω, ἀλλὰ ρίω ωλησιε.
 οι ι. τψηλῶν ὄρέων, ο δέρματα ηγή εἰδοι άγητος,
 οι ι. Μακρησίν πάτινατη, ιδε θρυσιν υψηλέμοισιν,
 οι η. ουτερε Κύκλωπει πο καὶ ἀγέια Φύλα Γιράντων,
- ούκ

7

GRATIARVM ACTIO

PATER noster Saturnie, summe regnantium,
Domine, qui Dijs & Hominibus imperas,
O mnem veritatem dicam, neq; occultabo,
Non pietas interfectis in viris orare:
Ergo valde ille *Goliathus* quidem merita perijt morte,
Qui olim superbis Gigantibus imperauit,
Et mala multa patrauit, quanta non vniuersi alii,
Perijt obscurus, inglorius, cuius erat robur maximum
Inter omnes Cyclopes, admiratio me tenet aspicientem,
Feris & auibus laniamentum factus est in terra,
Gaudium alijs, probrum vero sibi ipfi,
Sic pereat & alius quicunq; talia fecerit,
Sic hic quidem perdidit populum impium, perijt & ipse,
Nunc vero ille sic obijt malam mortem, neq; ulla nobis
Spes est, etiam si quis terrestrium hominum
Qui dicat redditum esse: huius vero perijt reditus dies,
Anima autem e membris volans ad Infernum iuit,
Descenditq; in Infernum, reliquit vero ipsam nigra terra
Procul valde, ubi profundissimum sub terra est barathrum,
Vbi ferreacq; portae, & æreum pavimentum,
Tantum sub inferno, quantum Cœlum est à terra,
Suam sortem lugens, linquens virilem-ætatem & inuentam.
Miser, hic mentibus suis gauisus est, & sperabat victoriam,
Etenim monstrum erat horrendum, neq; similis
Homini humano, sed cacumini filioso
Excelsorum montium, illi corpore & specie admirabilis,
Longisq; pinis similis & quercubus alticomis, (sunt,
Quemadmodum Cyclopesq; & agrestes gentes Gigantum

G 2

Non

ΕΤΧΑΡΙΣΤΙΑ.

- ο. ξ. Οὐκ ὅπερα Φρεούντες εὐνὶ Φρεσὶν, σὸδὴ ἐλεῖται,
ο. χ. Οὐ πνα τὸ πέσκον θητιχθονίων αὐθοάπων,
ο. ψ. Οὐ κατέν, σὸδὲ μεν ἑστλεν, ἐπὶ Κφέας εἰσιφίκουτ,
ο. δ. Ἡετε δὲ ὡς ὅπ πόνον Θ. εὐνὶ κρατερῇ θυμίνῃ,
ο. θ. Ανδρὸς εὐνὸς ρίπη. ο δὲ μενενε^τ εὑκετ^τ ἀνεκτός,
ο. ζ. Γαῖα δὲ ταῖσανάζεται, Διὶ ὡς περπικεραυνῶ
ο. ζ. Χωμασώ, ὅπ τὸ ἀμφὶ Τυφώει γαῖαν ιμάση
ο. ζ. Εἰν Ἀερίσις, οὐδὲ Φασὶ Τυφώε^τ ομικναί εὐνάς.
ο. ν. Δούπησεν δὲ πεσάν, δέαβησε δὲ τεύχε^τ Πτ^τ αὐτῷ,
ο. κ. Ἡθελε δὲ δ τλύμων Κύκλωψ ηαβδιαμη δηιλον
ο. κ. Λαῶν· αἰὲν γάρ οἱ εὐνὶ Φρεσὶ θυμίος ἔθολμοι,
ο. ε. Αλλ' οὐδὲ σὸδὲ θεὸν μέχαν αἴρετο, ιετο δὲ αἰὲν
ο. δ. Σὸν λαὸν κλίνεται, ηὴ διπὸ ηλυτὲ τεύχεα δῆσει,
ο. ε. Τετὶς μεν ἔπειτ^τ θηόρουσε, ηαβατημεναι μηνεάνιν.
ο. ι. Καὶ τόπο δῆ μιν ἔπειτ^τ πεσούδων μειλιχίοις:
ο. ε. Μήπι σύ γ' ἀθανάτοισ θεοῖς αντηρὸν μάχεσθαι,
ο. β. Οπωότ' αὐγῆς ἔθελε τερψ Λαίρονα Φατὶ μάχεσθαι,
ο. β. Όν κε οἰδεις πρᾶ, τέχα οἱ μέχα πῆμα κυλισθη,
ο. ι. Αλλ' αἰδοῖο Φέρετε θεὸν, οὐ διηδέεις εἰσί^τ
ο. ι. Ζεὺς δὲ θητιπιρητῷοις ικετάων τε ξένιν τε
ο. ι. Ξένι^τ, οἱ ξένιοισιν αἱρετοῖοισιν ὅπδει.
ο. ν. Σοὶ δὲ αἴτιοι Φημὶ χεδὸν ομικναί ἔπωσε Φεύγων
ο. ν. Αρήση Διὶ Πατέτι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
ο. ω. Ίχεο, ταῦτη δὲ νεκ^τροιοιο τηλέμοιο,
ο. ω. Μή πως τοι Κρονίδης πεχάλεπτη εὐρύοπι Ζεὺς.
ο. ι. Ως ἐΦάμιλο· ο δὲ ἔπειτ^τ χολώσατο ηηρόδι μᾶλλον,
ο. δ. Διὼ δέ μιν ἀμφασίη θηέων λάβε· οὐψὲ δὲ ηεν^τ
ο. ο. Δενὰ δὲ ταῖσθρα ιδῶν, χαλεπῶ ηνύπαπε μύθω:
ο. ξ. Οὐλόμενε, ποιόν σε ἐπ^τ Φύγην ἔρεται οδόντων;
ο. ι. Όσ με θεὸν κέλεσαι η δειδίμου η αλέασαι,
ο. ι. Οὐ γάρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιάλοις, αλέγουσιν,

Οὐδὲ

GRATIARVM AC^{IO}

Non verecundiam habentes in mentib. neq; misericordiam,
Non enim aliquem honorabant terrestriam hominum,
Non malum, neq; quidem bonum, quiscumq; ipsos aduenit,
Cecidit autem nuncille sicut quando turris in fortia pugna,
Viri vnius impetu : hicq; furit non amplius tolerabiliter,
Terra autem resonabat, sicut resonat loui fulmine gaudentis
Irato, quando circa Typhoëum terram verberat
In Arimis, vbi dicunt Typhoëi esse cubilia,
Sonitum autem dedit cadens, resonuerunt .a, arma super t.
Volebat & audax ille Cyclops adire exercitum (psa,
Populorum : semper enim ei in mentib. animus erat audax,
Imò hic neq; Deum magnum reuerebatur, cupiebat .n.
Tuum populum interficere, & inclytis armis spolia (semper
Ter quidem deinde irruit interficere cupiens. (re,
Tum certe ipsum verbis alloquebar blandis :
Nequaquam tu cum immortalib. Djs ex aduerso pugna,
Quando vir velit aduersus Deum cum viro pugnare,
Quem Deus honoret, statim ei magna calamitas infertur,
Sed verere optime Deos, qui sine cura sunt,
Iupiter autem vltor est supplicumq; hospitumq;
Hospitalis, qui hospitibus simul verecundis opitulatur.
Tibi vero ipso dico propè esse tempus quando fugiens
Supplicabis Ioui Patri, & alijs immortalibus.
Abstine, sede autem contentionem æqualis bellis,
Ne tibi Saturnides irascatur latè-sonans Iupiter.
Sic dicebam: ille autem continuò irascebatur ex corde magis,
Diu ipsum obmutescens verborum corripuit: tandem .v.
Graui toriè intuitus, graui me obiurgabat sermone: (ille
Pernitiose, quale à te verbum fugit è septo dentium?
Qui me Deos iubes siue timere atq; obseruare,
Non enim Cyclopes louem à capra-nutritum curant,

G ,

Nec

ΣΤΧΑΡΙΣΤΙΑ.

1. ι. Οὐδὲ θῶν μετάργων· θύει τὸν φέρπειν ἄμεινον.
 1. Φ. Άλλο δέ τοι ἐρέω, οἶσν οὐρανός εἰς διπλὸν γάνης,
 1. θ. Γόργον ἐγὼ τοῖς τ' ἔμπι θῶν, τοῖς τ' ἔμπι ἀνθρώπων,
 1. ι. Οὐδὲ αὐτὸν ἐγὼ δίος ἐκβολὴν ἀλεθάμονται τοιδοίμων,
 1. Ι. Οὔτε σεδ, τοῦτον ἐδίξων, εἰ μὴ θυμός με πελάσιον,
 1. Υ. Οὐδὲ γε τοῦτον ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμονας ἀληππον,
 1. π. Οὐδέ τοι σὺ τολέμοιο κακίου διπέφυγον ἀυτῷ,
 1. π. Αλλ' εὐθὺς μετὰ μῶλον ἵων τοξομάχοισιν ἐμίχθην,
 1. π. Οὐ δέδι τὸν ἀνθρώπων, καὶ περ μέρα σῶμα φεροῦσα,
 1. ξ. Πολλοὺς καὶ μεράλους, οὐδὲ ἐγκαίρων φυγεῖ φέροντες:
 1. ι. Νήποι εἰς, πέλεσαι ηδεῖμεν ηδεῖασθαι,
 1. Ι. Νήποι εἰς ὁ ζεῦν, θύει σύπνα δεῖδιμεν ἔμπης,
 1. σ. Τοῦτο Κενταύρων σρατὸς ἐρχεται, ηδε Γιγάντων.
 1. ζ. Νήποι, οὐδὲ τὰ ηδη ἡ ρά ζεῦς μηδέπερ ἐρχεται,
 1. ζ. Νιῶθις ιδει ἐς μέγιν ἀριτοῦ, ἐνι σρατῳ εύχεται εἶναι,
 1. ι. Ος δὴ τολάων τολίων κατέλυσε κάρβων,
 1. ζ. Ηδη ἐπι καὶ λύσει τὸ γε κοστόντοῦ εἰς μέρισον.
 1. ε. Νήποι, οὐδὲ τὸν οἰδε κατὰ φρενὰ καὶ ηδείαν,
 1. ε. Οδι μαλ' σὺ δίνωντος οὐδεῖανάπιστος μάχοισο.
 1. ο. Νήποι, οἱ ζλινί μυνεσίνομεν ἀφρονέοντες,
 1. ο. Η ἐπι μην μέμφαμεν καθεπτασέμεν ἀσον ιόντες,
 1. ο. Η ἐπι, ηδε βίην οὐδὲ ἀφίμειται τοις ἀλεγίζει,
 1. ο. Οὐδὲ διηπει. Φησίν γε εἰς ἀλενάπιστος θεοῖσιν
 1. ο. Κάροτες τε θεούντες τοις θλαπερδὸν εἶναι ἀριστον.
 1. ε. Νᾶτος δὲ καλύμμεθα, δίος ἀλεωρεθε μηδειν,
 1. γ. Οὐ γάρ τοι αἴψα θεῶν τρέπεται νότος αἰσιον εόντων,
 1. σ. Ηδη στοζεῦς ἀνδρεωτονηγεία πάντα τελεῖται.
 1. ι. Εἰς οἰωνὸς ἀριτοῦ, ἀμιθεδη τοῖς πατέσι,
 1. ι. Πέρι διώματος δὲ τοῖς εἰς καὶ έσσυμον τολεμίζειν,
 1. ι. Νίκης πείσατο ἐχοντας τὸν ἀλενάπιστος θεοῖσιν.
 1. χ. Ω πάτηρ δειπνέασιν, σύντονος πεάτοῦ εἰς μέρισον,

ΚΛΗΣ

GRATIARVM ACTIO.

Necq; Deos beatos: quoniam multò præstantiores sumus,
Aliud autem tibi dico; Quantum Cœlum est à terra,
Tantum ego superior-sum Dijs, superiorq; sum hominibus,
Necq; ego Louis inimicitias euitans parcam,
Necq; tibi, necq; socijs, si me animus iubeat,
Non enim, necq; me puto oblitem esse fortitudinis,
Nunquam ex bello malum effugit clamorem,
Sed statim ad pugnam iens propugnantibus mixtus sum,
Non timui hominem. & quamuis magnum corpus ferentem,
Multos & magnos, & lanceas longas ferentes:
Stultus igitur es, qui Deos iubes siue timere atq; obseruare,
Stultus, inquam, es ô hospes, quoniam neminem timemus ut
Talis Centaurorum exercitus procedit Gigantum. (ut sit,
At ille stultus: neq; ea sciebat quæ Jupiter moliebatur opera,
Nunc vidit qui multò præstantissimus in exercitu iactat se
Qui iam militarum urbium demolitus est fastigia, (esse,
Atq; adhuc etiam demolietur: huius, n. potentia est maxima.
Stultus ille; neq; etiam hoc sciuit in animo ac mente,
Quod valde non longævus sit, qui cum immortalib. pugna-
Ah stulos nos, qui Ioui irascimur insipientes, (uerit.
Aut etiam ipsum cupimus reprimere propius accedentes,
Vel verbo; vel vi; hic vero longè--sedens non curat,
Necq; mouetur: dicit enim inter immortales Deos
Fortitudineq; potentiaq; eximiè se esse optimum,
Nos autem cedamus, & Louis euitemus iram,
Non enim statim Deorum vertitur mens sempiternorum,
Atq; minimè etiam Jupiter hominibus cogitationes perficit.
Vnum auspiciū optimum, pugnare pro patria;
Ultra vires autem non licet quantumuis cupidum pugnare,
Victoræ termini tenentur inter immortales Deos.
O Pater fulminator, tua potentia est maxima.

Audi

ΕΙΤ ΧΑΡΙΣΤΙΑ.

1. π. Κλῦθι Ἀναξ, ὃς τὸ δικαίον σένει δῆμῳ
1. π. Εἰσ, η̄ ἐνὶ Τροίην διώσασῃ δέ το πάντος ἀκύνειν.
1. φ. Ως δή̄ ἔγιπτος λαός εἴναι, καὶ θεραπεύειν πλευριστόν.
1. π. Καταὶ ἀνὴρ, ὃς πεῖστον Θεός δή̄ ὡς πίστη δῆμῳ,
1. κ. Οὐκ ἔτ' ἔπειτα ὁ πῆμά τοι ἔσεται Εὐραιοῖσιν,
1. λ. Οἵ μιν πεφέικαστο, λέσονθ' ὡς μηκάδες αἰχες,
1. τ. Ἔργ' ἔμει αἴτινάταν, μηδὲ βροτὸν ἄνορες πελέσσαν,
1. β. Οὐτ' οὖν Παρδάλις τόσον μεῖζος, οὔτε λέσης,
1. β. Οὔπει Συδός Κάπρου ὀλόσφερος, καὶ το μέγιστος
1. β. Θυμὸς ἐνὶ σήφεων τελείῳ θεραπεάνῳ,
1. ο. Οσον σκένον θυμὸς τετερφίαλος η̄ διπλῶν,
1. ε. Αἱς γάρ οι ἔργα το φίλη, πλευροί τε μάχαι πο,
1. λ. Γυμνᾶντες, μάχαι πο, Φόνοι το, εἰσθρονεῖσιν πο,
1. χ. Οὐ γάρ οι ἐνάδαι ἔργα το λυχεύσοντος ἀφοδίτης,
1. φ. Άλλος ἄγροι το πλευροί το ἄδον καὶ ἔργον Ἀρη,
1. ε. Γυμνᾶντες, μάχαι πο, η̄ ἀγλαὰ ἔργα ἀλεγόντες,
1. τ. Άλλα Φόνοι πο, η̄ αἴγια, Εἰ δέχαλέτος σόνος ἄνορων.
1. ζ. Άλλος ἐδάμην τεττάρη χεροῖς, οδήλος αὐτούς ἔπεσεν μελιη ὡς,
1. ν. Ήτορετος ιεροῦ θηραπεύειν πλευρούσινος
1. ν. Χαλκῷ πεινομένη τέφενα χθονί φύλα πιλάσσῃ.
1. π. Ηραπε δή̄ ὡς ὅπε θεος δρῦς πειπεν, η̄ ἀχεωτις,
1. ν. Ήτορετος Βλωτηή, τούτο τούρετος τάπλοντος ἄνορες
1. π. Εξέπειρον πλέκεσσον νεύκεσον, η̄ ίσον εἶναι.
1. ξ. Ως δή̄ ὁδός τεττάρη πατρὸς διος ἔξορείπη δρῦς
1. ξ. Πόρριζος, διητη δέ θεον γίνεται οδηπή
1. ξ. Εξ αὐτῆς, τὸν δή̄ οὔπερ ἔχει θεός τοι οὐκείδη
1. ξ. Εγγὺς εἴναι, χαλεπὸς δέ διος μεγάλοιο κέρδαντος
1. ξ. Ως ἔπειστος Ήτορος θηραπεύειν πλευρούσινος
1. ξ. Μεατηγός Σιμόσινος ιδεί Ξάνθιος ρωάσσων,
1. ν. Ως οδός περιβολής ιππων καὶ δίφερον κέτη πενυμάτες,
1. ν. Βεβρυχών, ιπνοί δεσμαργαρίτος ειργαπέοντες,

Ως δή̄

GRATIARVM ACTIO.

Audi Rex, qui fortasse Lyciae in diuite populo
Es, vel in Troia: potes enim vndicę audire.
Adeo terribilis quamvis existebat, & audax bellator,
Iacet nunc vir, qui primum Deus veluti honorabatur in populo.
Non amplius posthac ille nocumentum erit Hebræis, (lo,
Qui ipsum horrebat, Leonem veluti balantes capræ,
Opera quidem hæc esse immortalium, necq; me mortalem vi-
Neq; igitur Pardí tanta vis est, necq; Leonis, (rum perfecisse;
Neq; Suis Apri perniciosi, cuius maximus
Animus in pectoribus magno robore furit,
Quantum illius animus superbus & fæuus fuit,
Semper enim ei contentio grata erat, bellaq; pugnaq;,
Præliaq;, pugnaq;, cædesq;, homicidiaq;,
Non enim illi placuere opera aureæ Veneris,
Sed utiq; illi bellaq; placuerunt & officium Martis,
Præliaq;, pugnaq;, ac præclara opera curare,
Imò cædes & sanguis, & grauis gemitus virorum.
Verùm interfectus est à manib. meis, hic a. ibi cecidit fraxi-
Quæ montis in vertice procul apparentis (nus tanquam,
Ære incisa, tenera terræ folia admouit.
Cecidit autem sicut cum aliqua quercus cecidit, vel populus,
Vel pinus alta, quam in montibus opifices viri
Amputarunt securibus recens-acutis nauale lignum ut esset.
Velut a. quando ex ictu Patris Iouis concidit quercus
Radicitus: teter autem sulphuris fit odor
Ex ea: hunc autem non habet audaciam qui viderit
Propè existens, durum enim Iouis magni fulmen:
Sic cecidit Herōis celeriter humili robur in pulueres,
Inter Simoëntis & Xanthi fluenta,
Sic ille ante equos & currus nunc iacet extensus,
Fremens, puluerem apprehendens sanguinolentum.

H

Quemad-

ΕΤΧΑΡΙΣΤΙΑ.

- ι. ξ. Ὡς δέ ὅπερ ὄξειν ἔχων πέλεκιν αἰζηγῷ ἀνήρ,
ι. ξ. Κοίφας ἐξόπιθεν περδίων βοὸς δέργαυλοιο,
ι. ξ. Ἰνα τάχιν ψλέψαι πάσαι, οὐ δέ πεστερών ἐρίπησιν:
ι. ξ. Ὡς σέρβος ὥρε πεστερών πίσεν ὑπὲρ ἔρμα πληγῷ,
ι. Φ. Επὶ δὲ ἡπεζε πέλεθρος πετῶν, σκόνισσε δέ χαῖτας
ο. Ι. Κύκλωψ. τοκ αὐτὸν γε δύω ζεῖνεστος ἀμαζόνας
ο. Ι. Εθλαὶ περάκουλοι ἀπ' οὐδεὶς ὄχλισιας,
ι. Σ. Ήντεις δέ εἰσαπόντες θαυμάζομεν οἴον ἐπύχθη.
ι. Υ. Ω πάπριος δέργανερανε, κελανιφέσ, οἴδα καὶ αὐτὸς
ι. Ζ. Οἶς ὄπειρον θυμὸς πεστερφίαλῳ καὶ δολεῖς,
ι. Ζ. Οἴδα καὶ αὐτὸς πάντα, τί με χεῖν τοῦτο λέγεις;
ι. Ζ. Πάντων μὲν περιτίνην ἐθέλει, πάντων δέ αἰσιοσιν,
ι. Ζ. Πάσος δέ σημαίνειν ἀπν' οὐ πεισθεῖνος οἴω,
ο. Ε. Καὶ τούτοις εἰδαμάσσασι φύλα κατεθνητάνι ανθρώπων,
ο. Ε. Οιανούς τε διεπεπέλας, καὶ θηρία πάντα.
ο. Ζ. Τῷ λίνῳ κανίδος γε ἐοικέπτη κατὰ δέλετεω,
ο. Ζ. Ὡς δετόλοιποι καὶ ἀλλῷ ὅπερ πιαύται γε ρέζοι.
ι. Ε. Νιῦ τοι πεστερφύονέως ἐρέω ἐπὶ, οὔτε δέπικιδόσια:
ι. Ζ. Οὕτη θαλάσσης καὶ μετά ποσον βοάτη ποτὲ χερσού
ι. Ζ. Πιντόθεν ὄρνυμαν πνοῆς βρέσσω ἀλεγάνη,
ι. Ζ. Οὔτε πυρὸς πόστοις γε ποτὲ βρόμῳ αἱσθομάσιοι,
ι. Ζ. Οὔρεις τούτοις τούτοις τούτοις γε ποτὲ βρήστη καμέμενοι ὑλεῖς:
ι. Ζ. (Ψευτομάχη, η ἐτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμὸς,
ο. Ζ. Νημερότης ποτέροις εἴμι, καὶ σόν οΐδα φύλα δέδεωμα)
ι. Ζ. Οὔτε αὔρεις πόσον γε ποτὲ δρυσὶν ὑψηλόμοισιν
ι. Ζ. Ηπύτη, οἵτε μάλιστα μέρεσ βρέμεται χαλεπούνων.
ι. Ζ. Οώτη ἀσπασίσθι ταῦτα λαῶν ἐπολεστο Φωνή:
ι. Ζ. Οὔτε γε δὴ ὄντος ἐνηνίμιδας ἀπινῆται,
ι. Ζ. Καὶ δέ αὐτὸς ὁν θυμὸν ὄντος θεαῖς, αἵκε φύγησε
ι. Ζ. Δημότης σὺ πλέμοιο καὶ αἰνῆς δημιοῦτο,
ι. Ζ. Οὔτε κύκλωψ εἰς πελώρειον ἔργον ἀπάντων

Ος μά-

GRATIARVM ACTIO.

Quemadmodum verò quando acutam habens securim su-
Cedens post cornua bouis agrestis, (uenis vir,
Neruum incidat rotum, hic vero profiliens cadit :
Ita hic profiliens cecidit supinus præsidium vibis *Goliathus*,
Septemq; occupauit iugera lapsus, & puluere fædauit crines
Cyclops; non illum quidem duo & viginti currus
Fortes quaternis rotis à solo dimouere possent,
Nos autem stantes admirabamur quod factum erat.
O Pater fulminator, nubifer, scis & ipse
Qualis illius animus superbis & sœuis fuit,
Scis & ipse hæc omnia : quid oportet me hæc dicere ?
Omnes esse in sua potestate volebat, omnibus & dominari,
Omnibus & præcipere, quæ non persuasum puto,
Atq; domabat gentes mortalium hominum,
Auesq; aërias, ac feras omnes.
Ergo valdè ille quidem merita perijt morte,
Sic pereat & alius quicunq; talia fecerit.
Nunc ingenuè dícam verbum, necq; celabo ;
Necq; maris vnda tantum boat ad terram
E ponto impulsa flatu Boreæ graui :
Necq; ignis tantus crepitus ardantis
Montis in concavitatibus quando properat exurere syluam;
(Mentiār, an verum dicam? iubet autem me animus dicere,
Verax enim sum, & non noui mendax esse)
Necq; ventus tantum in quercubus excelsis
Sonat, qui maximè valdè fremit sœiens, (clamor :
Quantus profecto semper populorum *Philistinorum* erat
Iste *Goliathus* iuuabit benè--armatos omnes *Philistinos*,
Et ipse suo animo iuuabit, si euaserit
Perniciose ex prælio, & periculo certamine:
Iste Cyclops est ingens propugnaculum omnium,

H 2

Qui

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ.

ΦΥΛΟΥ

GRATIARVM ACTIO.

Qui valde fortis est in pugna ad viros interficerendum,
Qui bellum amat intestinum, asperum;
Qui longe superat robore homines, cuius robur est maximus,
Inter omnes Cyclopes, hic autem firmiter robore fatus,
Atque obtinet iuuentae florem, quae res robur est maximum,
Huius etiam profectio vox quidem quanta catuli Leonis
Fit, ipse autem monstrum ingens; neque quisquam ipsum
Lætabitur conspicatus: neque si Deus obuiam veniret,
Huic nondum quisquam vir inter terrestres fuit similis,
Iste Cyclops est ingens propugnaculum omnium Philist.
Sic dixerunt multitudo tum juvenes tum senes.
Hi autem ipsum ex animo tanquam Deum honorabant.
At postquam regem viderunt malum illum virum lapsum
Ductorem populorum, qui praestans erat in pugnando,
Et postquam viderunt quod a Iove venisset Victoria,
Omnes tremor grauis incessit per membra singulos,
Steterunt a. circa ipsum eentes frequentes hinc & inde,
Atque semper circum cadaver versabantur, ut quum muscae
Quae in stabulo pastorali errant,
Quae in tugurio susurrant lacte-plenas ad mulctras
Tempore in verno, quando lac vasa madefacit:
Sic sanè hi circum cadaver versabantur, dolentes corde,
Ac timentes quum viderunt pedibus-velocem Polyphe-
Fortiter interemptū, animus in pectoribus palpitabat, (mum
Ibant autem pedibus columbis timidis gressu similes,
Miserabiliter lugentes: horum a. mentes expauefactæ erant,
Atque trepidabant tanquam canes circa Leonem,
Luctu enim intolerabili perculsi erant omnes optimates,
Admirabanturque videntes, ut se haberent haec negotia,
Miseram rem videntes: desperatio enim inuaserat animum,
Flebant autem stridule abundantius, quam aues

ΕΤΧΑΡΙΣΤΙΑ.

- ο. π. Φίλαι ή αἰχνποὶ ταριψάνυχες, οἵτινες τηνα
ο. π. Αγρόπη εἶξείλοντο πάρθε πεπιενά γνέσια: 1. π.
ο. π. Ως ἄρσος τοῖ γ' ἐλεεινὸν τέτω δύφυσι δάκρυνον ἔβοι:
ο. δ. Ω φίλοι, ὁ δεῖλοι, τῷ μὲν κλέος, ἀμμιν δὲ πένθος. 1. δ.
ι. ξ. Τεῖχος μοὶ γδὴ κεστηρήστην, ὁ ἐπέπθημεν.
ι. β. Ω φίλοι, γὰρ μὰν ἡμῖν ἐγκλεεῖς διπονέεισαν
ι. β. Αἴνυ τοῦ ἡμέτερον, ἀλλὰ αὐτὸς γαῖα μέλαινα. 1. β.
ι. β. Πᾶσι χάνοι, τῷ ικνεῖον ἀφαρ τολὺν πέρδιον ἔντα,
ι. ξ. Γεῖχος μοὶ γδὴ δῆμης κεστηρήστην, ὁ ἐπέπθημεν.
ι. θ. Πῆ ἔβασις ἐυχωλῶσι, ὅπε δῆ Φαρμακὸν ἔντας ἀερίσι:
ι. ε. Ω φίλοι, οἷον δῆ θαυμάζομεν ἄνδρα Γιγάντου
ι. ε. Αἰχμητῆς τοῦ ἔμναντι καὶ θαρροτέρεον πολεμιστῶν:
ι. β. Εκπεπτέ σὺ πολλοῖσι καὶ ἔργοντον Ἕρωεστιν;
ο. λ. Πελν μοὶ γάρ μην ζωὸν ἐπόμενον ίστι Θεοῖσιν
ο. λ. Σύμπαντις νῦν αὐτε μέρες κεστεῖς νεκύεσσιν
ι. β. Σπῦρος γδὴ εὐχόμενος ικνησέμεν, ἔπιπρος αὖτας
ι. β. Μοῦσαι αειδοῖσι καῦρας Διός Αἰγαλόχει,
ο. α. Νῦν δέ οἱ μοὶ ἀστόλωλε κακὲν μάρσον, ὥλετε δέ αὐτοῖς. 1. η.
ι. δ. Ως κενιναὶ ἀλαλητὶς ἀνὰ τραπέντας εὐρυπόδης:
ι. θ. Τούσκεν ἀνήρ δέ ικνεῖστη πάπιρος νοσον ἐρύσατο,
ι. θ. Οὐδὲ μάλιστη Φθιμός, ὅπερ τολὺν Φέρετες ἐστι.
ο. υ. Ζεῦς Πάπιρος, ὃς τοι Θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάστη,
ο. ξ. Ήτος δὲ μοὶ ἔνθι διπόλωσε. Φίλοισι δὲ κήδει ὅπιστα,
ι. π. Δουπῆται δὲ πέσων, μέρες δέ ημικήσει λαὸν ἀπαντά.
ο. φ. Δεινὸς τοῦ δέργασθε θεοῖς πόλεμος, χαλεπὸν δέ τοῦ δύνασθαι. 1. φ.
ο. κ. Αναράστης γε θιητοῖσι Θεοῖς δέ ου ποίει διωάσασι.
ι. τ. Ζεῦς Πάπιρος θέρινέραντε, ἔπειτα τοι σὺ Φρεστὸς Ιάσω,
ο. τ. Χαθόμενος Φρεστὸς ίστιν οὐ ὄμοσε καρποὺς, ὅρησιν,
ο. μ. Ωμοσε δὲ μέρον δοκεῖν (οὐδὲ γε πιλεσμένος ἐστιν) 1. τ.
ο. ε. Δηρὸν ἔτι δύφεδει λαμπεῖται Φάθος Ηελίοιο:
ο. α. Νῦν δέ ἐπέρως ἐβάλοντο Θεοὶ κακὰ μηπόσαντες,
οι κατ-

GRATIARVM ACTIO.

Ossifragæ aquilæ, vel vultures curuæ vnguibus, quibus
Rustici excipiunt antequam volatiles sint. (pullos
Sic hi miserabiliter sub superciliis lachrymam funde bant:
O amici, ô miserrimi, huic populo quidem gloria, nobis verò
Murus *Goliathus* enim iam decidit cui confidebamus. (luctus,
O amici, non quidem nobis gloriosum est redire
Ad ciuitatem nostram, sed hic terra nigra
Omibus dehiscat, hoc quidem nobis statim multò utilius
Murus *Goliathus* enim iam decidit cui confidebamus. (essem
Quò abierunt nunc iactationes cum dicebamus nos esse optimi
O amici, qualiter admirabamur virum hunc Gigantem (mos
Peritum iaculatorem esse, & audacem bellatorem?
Valdeq; præstantem inter multos & eximium Heroas?
Antea enim ipsum viuum honorabamus æqualem Dijs
Nos omnes; nunc rursus latè imperat mortuis.
Asserebat etiam gloriabundus, se-relatuum-victoriam, et
Musæ canerent secum filix Iouis Aegiochi, (iam si
Nunc verò hic sic obiit malam mortem, perijt & ipse.
Sic illorum clamor per exercitum latum excitatus est:
Propterea vir nequaquam, Pater, tuam mentem coérceat,
Neq; valdè fortis, quoniam tu multò potentissimus es.
Iupiter Pater, qui Dijs & hominibus imperas,
Sic ille quidem illuc perijt, amicis autem dolores pōst,
Insonuit lapsus, valdè .a. tristitia-affecit populum omnem.
Graueq; molestumq; bellum erat: Difficile autem effossu
Viris utiq; mortalibus: Deus autem tu omnia potes.
Iupiter Pater, lucidum fulmen habens, verbum aliquod tibi
Iratus animo suo ille iuravit firmū iuramentū, (in mente ponā
Iuravit in tuam magnum iuramentum, (quod utiq; non per
Diu amplius visurum splendidum lumen Solis: (fecitū est)
Nunc verò aliter statuerunt Dijs mala cogitantes,

Qui

ΕΤΥΧΑΡΙΣΤΙΑ.

- ε. α. Οἱ καῖνον μὲν ἄιστον ὅποιοῖσαν τῷ τὸν πάντων,
ι. λ. Πρῶτον ὁροῦσθε. ἔφελον δὲ τοὺς τερμάχεως ἀπάντων,
ι. λ. Νῦν. ὅτι δέ αὐτὸς ἔρεισθε Βαρείη χειρὶ πῆγος,
ι. 6. Ὅστις καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δέ, ἵνα ηὔπικρη.
ι. 6. Νίπτοντο. Σύνδε οὖσι τούτοις ὅπερεσσες λυχεὸν ὄλεθρον.
ι. χ. Ήρπιτος δὲ πεινῆς (χρόνα δέ ήλαστο πάντι μετωπῷ)
ι. θ. Ανδρὸς εἴνετο ριπῆς οὐδὲ μαίνεται οὐκέτε ἀγεντος,
ι. π. Καῖτο μέγας μερσελωτός, ἐν τῷ μην ὀλεσσιν ἀλκή,
ι. ν. Θειμὸν διποπνέων, ὡς τὸ σκώληξ ὅτι γαῖα
ι. ν. Καῖτο πεθεῖσθε. ὃν δέ αὖται μέλαιναν ἔρει, δεῦτε ἐγ γαῖαν,
ι. ξ. Τοῦ δέ ηδη μέλλουσος κιώνες πεχεῖς τούτοις
ι. ξ. Ρινὸν δὲ τὸ οστόφιν ἔρύσσεται ἀστεροῖς ημετέροιο.
ι. ε. Κύκλωψ, ποδὸς τούτον, ιδεὶ πλεύρασιν εἰστι;
ι. ε. Καὶ πλεόν; φῶσσας τὸ ἔχειται ὄνθαδε γράνηρ;
ι. ν. Ποδὸς κέρουθες καὶ Θάρηνες λαμπτεῖν γανόωντες;
ι. ε. Κύκλωψ, πηδή τοι μεντοῖο σίχεται οὐ πελὼν ἔχεσκες;
ι. ε. Φῆς ποῦ ἀπέρι λαῶν πόλιν ἔχειμεν, ηδὲ ὅπερι πληγούρων,
ι. ε. Τῶν τοῦ οὐποῦ ἔγων ιδέειν διώαμ, σύνδε νοῦσοις;
ι. ξ. Νινδὲ σὺν ἀντοῖ μην πάρχει Φρένας, οἷον εἶπες,
ι. ξ. Μῆδον, ὃν οὐκον ἀνήρ γε οὐδὲ σόμα πάριταν ἄγοιν,
ι. ξ. Οὐτοις ὅτις Φρεσὶ ἄγηται βάζειν,
ι. μ. Οστοῖς κέλεσαι ζωὸς μὲν ἔργυδον ποιοῦσαν λάθεδην.
ι. μ. Σχέτλιε, καὶ δέ αὖ τοι πολεμήσας ἔργα μέμηλες;
ι. μ. Καὶ πόνοντο. σύνδε θεῖσιν τούτοις εἰσεγένεται ἀδανάτοισιν;
ι. ν. Αλλ' ἄγε! Αναξ Βουλιφόρε, ποῦ τοι δοτειλαῖ,
ι. ν. Τὰς λαῶν Βασιλεῦσιν τούτοις οἰνοπατάζειν;
ι. ι. Οὐλόμενον, ζτω τοῦ μάλα ἔλπεα ητοι Εβραίων
ι. ι. Απολέμονος τοῦ ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγρούδες;
ι. ε. Ημεροποιος, οὗτοι οὐδὲ μοιχῆς ἀδιάμνονες ἔμενοι,
ι. ξ. Εοθλέ, πή δὲ οὐ πᾶσα μετὰ Φρεσὶ σῆσι μενοντας;
ι. ε. Ημεροποιος, οὐδὲ ἐνοχει, τινὶ μοὶ δὲ μέγις εὐχοῖς ἐδωκας;

Ω Κύ-

GRATIARVM ACTIO.

Qui illum quidem ignobilem fecerunt supra omnes;
Primus irruit, voluit autem longè pugnare ante omnes.
Percussit, & ipse incubuit graui manu confisus,
Qui & aurum gestans ad bellum ibat velut puella.
Stultus: neq; quicquam ipsi hoc depulit grauem mortem.
Cecidit autem pronus (terram autem percussit tota fronte)
Viri unius impetu: hicq; furit non amplius tolerabiliter,
Iacet ingens latè-porrectus, suaq; ipsum perdidit fortitudo,
Animam efflans, tanquam vermis super terram
Iacet extensus: sanguisq; niger effluit, rigatq; terram,
Illiū autem iam debent canes velocesq; vultures
Cutem ab ossibus trahere ante urbem nostram.
Cyclops, ubi igitur iam tibi arcus & veloces sagittæ?
Et gloria, qua nullus tecum contendit hīc quidem vir?
Vbi et galeæ & thoraces splendide nitentes?
Cyclops, quonām tibi robur abiit quod prius habebas? (cīs,
Gloriabarīs nimirū sine populis ciuitatem seruaturum te & so-
Horū nunc nullum ego videre possum, necq; animaduertere.
Nunc .a. tuam damno omnino mentem, qualem dixisti
Sententiam, quam ne vir quidem per os omnino proferret,
Quicunq; sciret suo animo recta dicere,
Qui iubes louis quidem altitonantis obliuisci consilium.
Infelix, adhuc tibi bellica opera curæ sunt?
Et labor? nec dum Dijs cedere vis immortalibus?
Verū agē Rex consiliarie, ubinam minæ,
Quas populorum *Philistinorum* Regibus promisisti coniuīas?
Infelix, siccine valde putabas filios Hebræorum
Imbellesq; esse & impotentes ut dicas?
Errasti: nequaquam profectō pugnæ imperiti sumus.
O bone, cur igitur tu hæc in mentibus tuis cogitasti? (disti.
Errasti, & non aſſecutus es; nūc mihi .a. magnam gloriam de-

I

O Cy-

ΣΤΥΧΑΡΙΣΤΙΑ.

- τ. ω. Ω κύκλωψ, περὶ μεν σε φάμοι διὰ περπικεραῖαι
τ. ω. Ανδρῶν Ηρώων φίλον ἐμμεναι γέγεντα πάντας
τ. ω. Οὔτεντο εὐλογίντα καὶ φίλοισιν ἀνάστης.
τ. ω. Ω μοι, τῇ δὴ τῷ φρένες οἰχονθή τος τὸ πάρθε περ
τ. ω. Εκλέρος θέτε αὐθεόπους ξένους, ηδὲ οἴτιν αἰδοστεις;
τ. ε. Εν δὲ ἔτεις, οὐ δέ αἰλική, οὐ δὲ κρυόβεστα ιωκή,
τ. π. Πάντοτεν ηπού ἔφοδα πόλιν κερτίζεται ἀμιλλ.
τ. υ. Κεῖται νῦν κύκλωψ πάντων σκηναγλόποιο ἀνδρῶν;
τ. υ. Εντάδε τοι θάνατο, παῖ σε σκότῳ οὐτε κάλυψε.
τ. ρ. Εδθλὲ, τί δέ σο τοι θεόντεντο επερεοτάλον ἔειπες;
τ. π. Οὐ δέ σε παρχύσσουστο κφοτίζητοι τε ἔπι τε
τ. π. Τύμβῳ τε σῆλῃ τοι τὸ γέροντος ἐστι θάνοντων:
τ. χ. Αλλα κινέτοις τοι καὶ οἰωνοῖ κεττά πάντας δάσονται,
τ. χ. Αἰσλαχει εὐλαχει ἔδονται, θέτει κε κινέτοις ιορέσσονται.
τ. ξ. Οὐ μονούχτιλα ἔργα θεοῖ μάκαρες φιλέουσιν.
τ. ξ. Αλλά δικινούσι τοις καὶ αἴσιμοις ἔργοις αὐθεώπων.
τ. λ. Εντανθοῖ νῦν πύτεν ἐνὶ χθονὶ βασιλείρη,
τ. λ. Οὐδὲ σο γε λωδοῖσι ικανὸν δῆλημφι βρυοπίσιν
τ. λ. Εαστεα, οἱ γαίης πολυφόροις καρπὸν ἔδοντε.
τ. ω. Ζεῦς γειθερεμέτης, σοὶ ὡς μιν πότνια μήτηρ
τ. χ. Εχθεμούση λεχέεσσι γοήσσεται, οὐ τίκει αὐτῇ.
τ. γ. Ζεῦς πάπερ, οὐ μονούσι τοι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
τ. υ. Οὐτε καθαυρόσσουσι θάνοντει περ, ἀλλοὶ οἰωνοὶ
τ. υ. Σιμηταῖς ἔργουσσοι τοῦ θεοῦ πίστει ποννὰ βαλόντες.
τ. γ. Οὐκ αὖ ἔπειτα Γίγαντει γέρεσσε βρυοτές ἀλλά,
τ. η. Τὸν δὲ μῆκισσον καὶ κάρπισσον κτάνον ἀνδρας,
τ. ο. Ως δὲ ψάσσις περιτων, ἐμῷ τούτῳ πένθουσι κάρηπη,
τ. λ. Οὐ γέρε πω τοι μού ἔφη ἴδμεν πολεμῆσαι ἔργα:
τ. θ. Οὐ δέσποια κακὰ ἔργα· κιχάνει τὸν βρεφόντος ὄντα,
τ. κ. Ηθελε δέ οὐ τλήμων κύκλωψ καλαδῶμαι ὄμιλον.
τ. ρ. Καύμα ἔφατος οὐ πάντασσιν ἐλέγχεσσον πολεμιστῶν,

Κεῖται

GRATIARVM ACTIO.

O Cyclops, supra quidem te dicebamus Ioui gaydenti- ful-
Viros Heroas dilectum esse omnibus diebus, (mine
Quoniam multisq; & fortibus imperabas.
Heu mihi, quo iam tibi prudentia abiit, qua ante quidem
Clarebas inter homines hospites, & quibus imperabas?
Tibi inerat contentio, inerat fortitudo, inerat horribilis inse-
Funditus sanè putabas urbem euertere nostram, (cutio,
Iaces nunc Cyclops omnium terribilissime virorum,
Hic sanè tibi mors, & te caligo in oculis obtexit.
O bone, cur nām igitur tu talis existens superbè locutus es?
Non autem te sepelient fratresq; amiciq;
Monumentoq; pilaq;: hic enim honor est mortuorum:
Sed canesq; & aues totum te discerpent,
Imo mobiles vermes edent, postquam canes saturati fuerint,
Non quidem impia opera Dei beati amant,
Sed ius colunt, & pia opera hominum.
Hic igitur nunc putresce super terram viros-pascentem,
Necq; tu utiq; viuis malum damnum mortalibus.
Eris, qui terræ multos-nutrientis fructum comedentes.
Iupiter altitonans, non sic illum quidem honoranda mater
Imponens lectis lugebit, quem peperit ipsa.
Iupiter Pater, non quidem ei pater & honoranda mater
Oculos nunc claudent mortuo, sed aues
Crudiueræ euellent alas densas circumdantes.
Non deinde cum Gigante contendere potuisset homo aliis,
Illum igitur procerissimum & fortissimum interfeci vijum,
Sicut ei promisi prius, meoq; annui capite,
Nondum enim me existimabat scire bellica opera:
At non recte-succedunt mala opera: assequitur tardus cele-
Volebat ille audax Cyclops adire exercitum, (rem,
Et me dicebat inter omnes ignauissimum bellatorem esse:

ΕΤΧΑΡΙΣΤΙΑ.

- τ. χ. Κτῖσμα πέδιο γε νέκυς, ἀκλαντός, ἄπαπτός,
 τ. λ. "Ως ὁ μεῖ αὐθὶ περῶν καιμήσων χάλκεον ὑπον
 τ. λ. Οἰκτρὸς ἀπὸ μνησῆς ἀλόχου, ἀεισιν ἀρίγων,
 τ. β. "Ος κε πάχει πάντας πορέος κινάς ἡδὲ σιωνίς.
 τ. ν. Νήπος, οὐδὲ ἐνόησε πατέα Φρενὰ καὶ πατέ θυμὸν,
 τ. ν. "Ως τὸ ῥῆστι ἐπὶ θεῶν ἐξανιδέα δῶρα
 τ. ν. Ανδράσι γε Θυητοῖς δαμνισμα, σύδεις πασίνδην.
 τ. λ. Οἴχετ' ἀνὴρ ἀετός, εμοὶ δὲ μεγῷ εὔχος ἐδωκε,
 τ. ω. τὸν δὲ αὐτὸς κατέπιπος ἵμερον μενός Ηελίοιο,
 τ. π. Ηδὲ ἄμφι τὸ δὲ δὴ πάντας ἔσσι πάρος ησαν δέσσοι,
 τ. π. Εν πεδίῳ γε κέαται Βεβλημαῖοι οὐ πεμποῖ πε,
 τ. α. Αὐταντὸν δὲ Σφετερῆσιν ἀταθαλίησιν ὅλοντο.
 τ. σ. Ζεῦ κύδισε, μέγιστε, κελανεφέσ, αἰθέρι γαίαν,
 τ. ο. Νιῦ δὲ δυτοῦ μόπειός γέρεος Θυηταν ἀιθρώπων,
 τ. η. Σὸν δὲ τοι πλέοντος ἔταισι σόν τοῦ ἐπικιδναταγήσα,
 τ. τ. Εργά τοισιν ἀτανάτων, μηδὲ Βροτὸν ἀνδρα πλέωσα.
 τ. ν. Ηδὴ δὲ πετέλεσται ἡ μοι φίλος ἡθελε θυμὸς,
 τ. ψ. Σὸι πάντας τὸν δὲ ἀντὶ χάριν μινοεικέα δοῖσι,
 τ. θ. Παιδες πρωτίστας, πολιορκότωφοι το γέροντες,
 τ. μ. Σῖτον καὶ πρέα πολλὰ, καὶ αἴθοπα σῖνον ἐρυθρὸν,
 τ. ο. "Ως ἄρδεις ἔφη, καὶ κερσὸν ἄμφι ἀμφοτέρησιν αἰέρας,
 τ. λ. Πάντας δὲ εὐχεπτώντο θεῶν Διῖ, Δαβίδ δὲ ἀνδρῶν.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΤΧΑ-

ΡΙΣΤΙΑΣ.

GRATIARVM ACTIO.

Nunc iacet in campo mortuus, indefletus, inhumatus,
Sic ille quidem illuc lapsus dormiuit æreum somnum
Miser procul à despontata vxore, ciuibus auxilians,
Qui quidem mox omnes saturabit canes & aues.
Stultus ille, neq; cogitabat in mente & in animo,
Quod non facilè possunt Deorum gloria dona
A viris mortalibus perrumpi, & cedere eis.
Abiit vir fortissimus, mihi verò magnam gloriam dedit,
Huncautem hinc putredine astuet optabilis vis Solis.
Et simul iam omnes quicunq; antè erant fortissimi,
In campo nunc iacent perculti eminus, vulneratiq; & minus,
Suis enim ipsorum nequitij perierunt.
Iupiter gloriolissime, maxime, nubifer, in æthere habitans,
Nunc verò ille infeliciissimus est mortalium hominum,
At tua tibi gloria erit quam--latè extenditur aurora,
Opera esse immortalū, neq; me mortalem virum perfecisse.
Iam perfecta sunt, quæ mihi charus volebat animus:
Tibi omnes pro his gratiam plurimam referant,
Pueri pubescentes, & capite--cano senes,
Panem & carnes multas edentes, & nigrum vinum bibentes.
Sic utiq; dixit precans, & manibus simul ambab. eleuatis,
Omnes etiam gratias agebant ex Dijs Ioui, Davidi autem
(ex hominibus.

**FINIS GRATIARVM
ACTIONIS.**

PSALMVS CXLIV.

1. Benedictus D OMINVS Deus meus, qui docet manus meas ad pr alium, & digitos meos ad bellum.
2. Misericordia mea & refugium meum, susceptor meus & liberator meus, Protector meus, & in ipso spernai qui subdit populum meum sub me.
3. D OMINE quid est homo quod agnoscis eum? aut filius hominis quod reputas eum?
4. Homo vanitati similis factus est, dies eius sicut umbra evanescens.
5. D OMINE inclina c olos tuos & descende, tangere montes, & fumigabunt.
6. Fulgura coruscationem, & dissipabis eos, emitte sagittas tuas & conturba eos.
7. Emitte manum tuam de alto, eripe me & libera me de aquis multis, de manu filiorum alienorum.
8. Quorum os locutum est vanitatem, & dextera eorum dextera mendax.
9. D EVS canticum nouum cantabo tibi, in psalterio decachordo psallam tibi.
10. Qui das salutem Regibus, qui redemisti David seruum tuum de gladio malo.

K O.

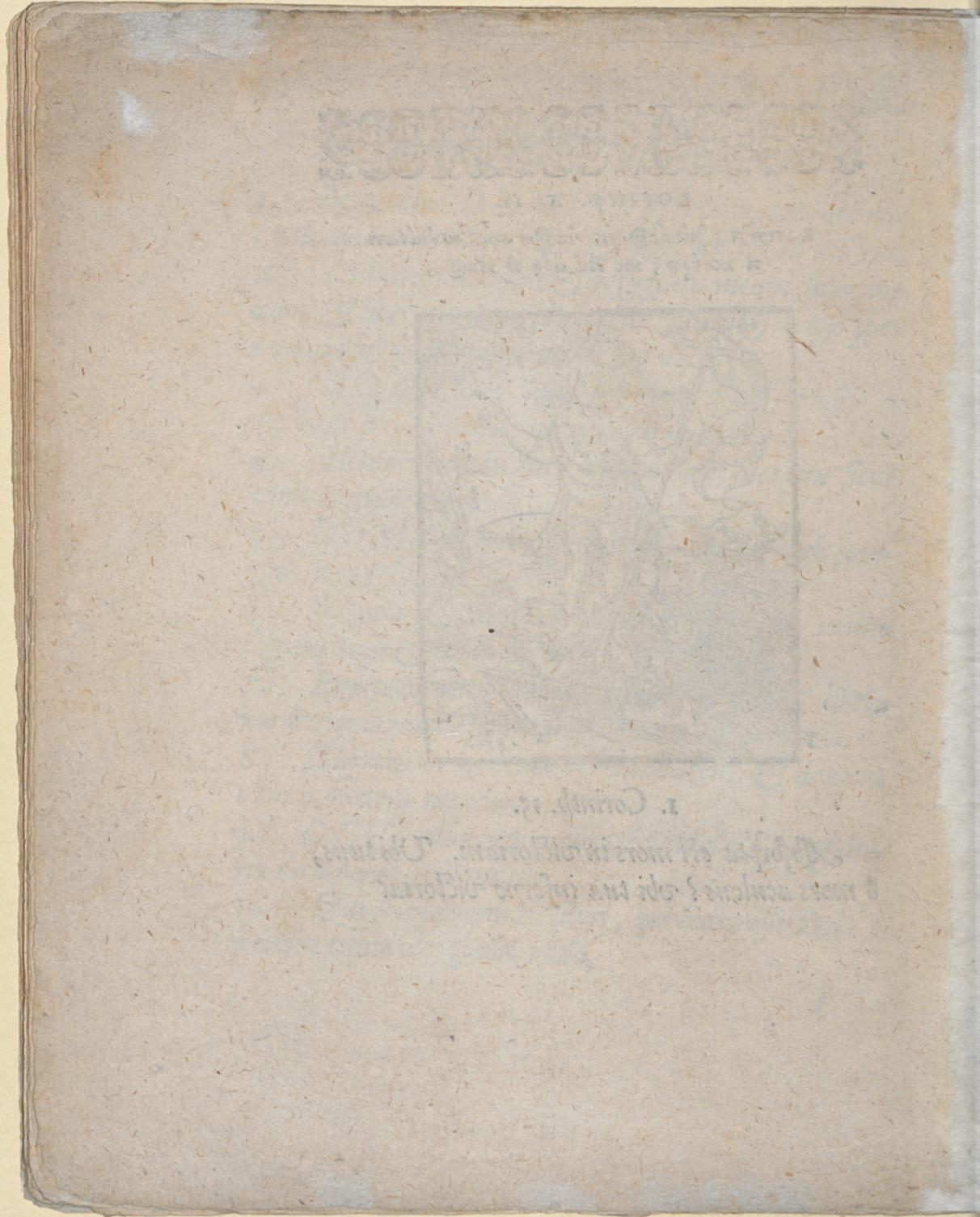
KOPIN. A. 12.

Κατανίη ὁ θεῖος νῖκος τὸν θεούντος
τὸν κατέβοντα; τὸν σὺν αὐτῷ τὸν νῖκον;

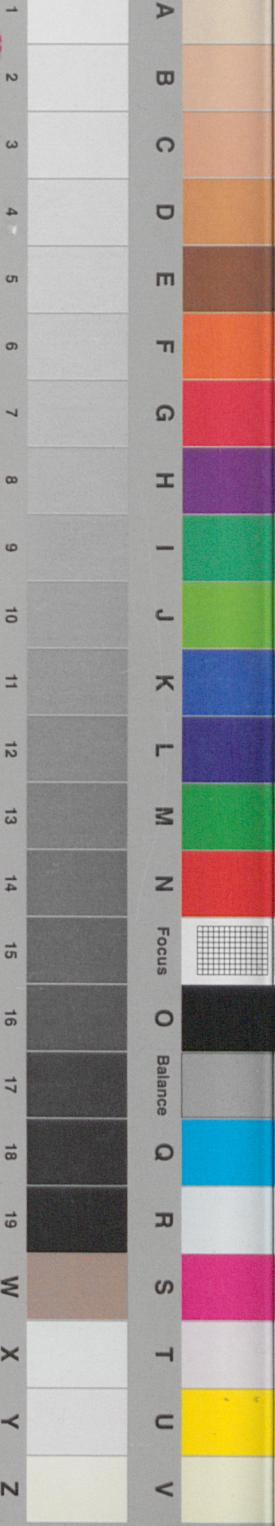
I. Corinth. 15.

*Absorpta est mors in victoriam. Ubi tuus,
mors aculeus? ubi tua inferne victoria?*

ΕΤΧΑΡΙΣΤΙΑ.

1. π. Κλῦθι Ἀναξ, ὃς τὸ δικαιότερον πίστην δίδει.
 1. π. Εἰς, η̄ εὐ̄ τροπή διώσασμι δέ το πάντας ἡ
 1. φ. Ως δή̄ ἔγπαιχλος ἐών, καὶ θεραπεύεται.
 1. π. Καταχειρίζεται, ὃς πεῖσται θεός δή̄ ὡς πέιρα δ
 1. κ. Οὐκ ἔτ' ἔπειται ὁ πῆμά τοι ἔσωσται Εβραῖος.
 1. λ. Οἱ μην πεφεύκτοι, λεοντίς ὡς μηκάδες σ
 1. τ. Ἐργός ἔμεινε ἀστυνάτων, μηδὲ βροτῶν ἄνδρας.
 1. β. Οὔτε οὖν Παρδάλιος τόσον μεντός, οὔτε
 1. β. Οὔτε Συδός Κάπησου ὀλοσφρεος, οὔτε πιμελός.
 1. β. Θυμός ἐνί σημειούσαις θείαις θερμαίνεται.
 1. ο. Οσον σκένεντος θυμός τύπερφίαλος καὶ
 1. ε. Αἰεὶ γάρ οι ἔργα τη φίλη, πολεμοί τη μ
 1. λ. Γεμινάμε τη, μάχαμε τη, Φόνοι το, σειρόνται
 1. χ. Οὐ γάρ οι ἐνάδειν ἔργα τη πολυχεύσουσι αφεντικοί.
 1. φ. Άλλος μέντοι οι πόλεμοι τη ἀδον καὶ ἔργον
 1. ε. Γεμινάμε τη, μάχαμε τη, καὶ ἀγραπά ἔργον α
 1. τ. Άλλα Φόνος τη, καὶ αἴγακος, Εἰ δέραλεται.
 1. β. Άλλος ἐδάμη τύπερ χερός, ο δή̄ αὐτός ἔπειος.
 1. ν. Ήτος δέρας θερυφός ἔπειθοι τελειφανομένος.
 1. ν. Χαλκῆ τεμνομένη τέρενα χιονί φύλλα τη
 1. π. Ηραπέ δή̄ ὡς ὅτε θεος δρυς πέριπεν, η ἀ
 1. ν. Ήτε πίνεις θελωτρή, τίνι τούς σύρεστι τείλοντες.
 1. π. Εξέπειρον πλέκεστι νεύμεστοι, ιησον ενεψα.
 1. ξ. Ως δή̄ ὅδι τύπερ πατρός Διὸς ἔχει.
 1. ξ. Πόρριτος, δειηδή δὲ θείον γένεται ὁδηγός.
 1. ξ. Εξ αὐτῆς, τὸν δή̄ σύπερ ἔχει θεάσην οὐδείς.
 1. ξ. Εγγὺς ἐών, χαλεπῆς δὲ Διὸς μεράλοος α
 1. ξ. Ως ἔπειστος Ήρος οὐκού χαμοί μεντός οὐδείς.
 1. ζ. Μεσητῆς Σιμόδοιος ίδε Ξάνθιος οὐδείς.
 1. η. Ως ὁ πατέρας ιππων καὶ δίφρον κατέ το
 1. η. Βεβρυχώς, κάνει δεοφραγμένος αιρετο.

GRATIARVM ACTIO.

Audi Rex, qui fortassè Lyciae in diuite populo
Es, vel in Troia: potes enim vndicq; audire.
Adeo terribilis quamvis existebat, & audax bellator,
Iacet nunc vir, qui primùm Deus veluti honorabatur in popu-
Non amplius posthac ille nocumentum erit Hebræis, (lo,
Qui ipsum horrebant, Leonem veluti balantes capræ,
Opera quidem hac esse immortalium, necq; me mortalem vi-
Neq; igitur Pardi tanta vis est, necq; Leonis, (rum perfecisse;
Neq; Suis Apri perniciosi, cuius maximus
Animus in pectoribus magno robore furit,
Quantum illius animus superbus & sœuus fuit,
Semper enim ei contentio erat, bellaq; pugnaq;,
Præliaq; pugnaq; omicidiaq;,
Non enim illius æ Veneris,
Sed utiq; officium Martis,
Præliaq; curare,
Natus virorum.
Hic a. ibi cecidit fraxi-
s (nus tanquam,
lit, vel populus,
iri ignum vt esset.
Hincidit quercus
lit odor
E audaciam qui viderit
Præsum Louis magni fulmen:
Sic e meriter humili robur in pulueres,
Inter & Xanthi fluenta,
Sic ille equos & currus nunc iacet extensus,
Fremens, puluerem apprehendens sanguinolentum.

H. Quiemad-